

Peidl Gyulát a II. kerület képviselőjévé választották.

1202 szótöbbség. — Érvénytelenítettek 605 szavazatot. Rege a halott szavazókról.

Szeged második kerületében fényes győzelmet aratott a szociáldemokrata párt jelöltje, Peidl Gyula. Ez a szociáldemokrata munkásság szervezetségének és a polgárság befolyásolatlan akaratának diadala. Nem kevesebb, mint 605 szavazatot érvénytelenítettek és Peidl Gyula mégis 1202 szavazattal győzött. Amint bizonyossá vált, hogy az ellenzéki jelölt győzedelmeskedik, azonnal fölfedezték az ellenpártot, hogy a szavazás szabálytalan volt, mert szabály ellenére a halottak fölkeltek sirjaikból, hogy a szociáldemokrata jelölt mellett szavazzanak. Ezt a jegyzőkönyvbe is bele foglalták, noha nehéz volna megállapítani, hogy miért vették föl a szavazók névjegyzékébe azokat, akik halálukkal már megpecsételték azt az életükben talán kifejezetten óhaját, hogy a Bethlen-Gömbös-féle választásban nem kívánnak résztvenni.

Nehéz volna megállapítani, hogy miért éppen a halottakat vették föl a jegyzékbe, mikor hiszen igen sok olyan élő akad, aki szerette volna, ha a névjegyzékbe fölveszik, de ez az óhajta felsőbb befolyások tiltó beavatkozása miatt nem teljesülhetett.

A rendőrség, amely az élők és holtak nyugalma vigyáz, a nála járt kormányparti küldöttségnek kijelentette, hogy a szavazó halottakról, vagy halottak helyett szavazó élőkrol nincs tudomása.

Mi vakmerően azt hisszük, hogy ha a második kerületben a kormányparti jelölt győzedelmeskedett volna, akkor nem jutottak volna arra az érdekes fölfedezésre, hogy a szociáldemokrata jelölt érdekében halottak szavaztak.

Az egész városban az a hír terjedt el, hogy a második kerületi választást megsemmisítik. Ezt a hírt a kormányparti helyi lapok siettek a fővárosi lapokkal is közölni. A megsemmisítés nem következett be. De ha következett volna, vagy ha következne — mert manapság mit lehessen tudni? — akkor egészen bizonyos, hogy Peidl Gyulára újból leszavaznának ugyanazok — talán még a halottakat is beleszámítva —, akik most leszavaztak.

Már a kora délutáni órákban kíváncsi emberek csoportosultak a falpariskola Mars-terti épülete körül. A komor iskolaépület azonban titokzatosan halgatott, a földszinti sarkoszbából nem szivárgott ki semmi pozitív adat. Azt mindenki tudta, hogy Peidl Gyula vezet, hogy a körzetek nagy részét már megszámlálták, de hogy milyen arányban vezet a szociáldemokrata jelölt, azt senki sem tudta. Győzelmét azonban még az ellenpárt is bizonyosra vette. Ennek következtében az ellenpártot csakhamar sokan tudni vélték, hogy abban az esetben, ha Peidl meg is kapja a többséget, mandátumából úgy sem lesz semmi, mert a választást az elkövetett visszaélések miatt ugyanis megsemmisítik.

Sokan egészen pontos adatokat is tudtak, így félhangosan terjesztették, hogy a szociáldemokraták a halottakat is leszavaztatták (huszonöt ilyen esetet emlegettek), hogy a távollévők helyett más szavazót, hogy vesztegetések történtek, hogy a választókat terrorizálták és még sok más lehetetlen badarság!

A választás eredményének a kihirdetési ideje az utolsó óráig bizonytalan volt. A választási bizottság elnöke Petrik Antal, délből úgy informálta munkatársunkat, hogy ha öt óráig nem fejezik be a munkát, az eredményt már csak csütörtökön hirdethetik ki. Az összeszámlálás az elnök szerint azért tartott olyan sokáig, mert az urnákban talált szavazatok száma sokszor nem egyezett a kimutatás sorszámaival és órákba telt, amíg a hibát megtalálták. Sok időt elrabolt még a hibásan kiállított szavazólapok érvénytelenítése is.

Hét óra után, amikor elkészült a bizottság a munkával, a rendőrség hozzájárulásával elhatározták, hogy az eredményt mégis kihirdetik.

Közben a kíváncsiak száma nagy tömeggé verődtek össze az iskola kapuja előtt. Az ajtónál álló rendőrök azonban csak az igazolványos bizalmiakat és a hatósági közeget engedték be a folyosóra, ahol már elterjedt a hír, hogy Peidl Gyula ezernél több szavazattal győzött.

Az iskola udvarán utaszkatonák tartózkodtak és énekeltek.

Végre háromnegyed nyolckor megnyitott a saroksza ajtaja és Petrik Antal elnök fölkerlte a pártok küldöttségeit és a sajtó képviselőit, hogy menjenek be a bizottság szobájába és közölje, hogy a választás eredményét a választói rendelet értelmében először a küldöttségekkel közli.

Ezután fölolvasta az eredményt, amely szerint a

II. választókerületben leszavazott 10.133 választó.

Pálfi Dániel, az egységes párt jelöltje 4163 szavazatot kapott,

Peidl Gyulára a szociáldemokraták jelöljére pedig 5365 választó szavazott. Tehát Peidl Gyula 1202 szavazattöbbséggel Szeged város II. választókerületének nemzetgyűlési képviselője.

A választási bizottság 605 szavazatot érvénytelenített.

Petrik Antal ezután a következőket mondotta:

— Mielőtt a választás eredményét kihirdetném a nyilvánosság előtt, szükségesnek tartom, hogy leszögezzem a következőket: Már a választás előtti napokban és a szavazás alatt is gyakran jelentették a szavazatszedő küldöttségek elnökei és én magam is tapasztaltam, hogy

a névjegyzék összeállításánál nagy hibák történtek.

Ma szintén járt nálam két küldöttség és ezekre a hibákra ismét figyelmeztetett. Én azonban szigorúan ragaszkodtam a választói rendelethez, amely előírja, hogy a választást a névjegyzékbe fölvevő választókkal kell megtartani. A mandátum kísérőlevelében azonban az előbb említett észrevételeket Peidl Gyula tudomására hozom és holnap sürgősen közlöm a miniszterelnökkel is.

A választási bizottság ezután ki-

vonult az épület elé és ott Petrik Antal elnök a feszülten várakozó tömegnek hirdette ki az eredményt. Amikor kimondotta, hogy Peidl Gyulát 1202 szótöbbséggel megválasztották, az egybegyűlt lelkesedés eleméntáris erővel tört ki. A barna munkásarcokról leírhatatlan öröm sugárzott, az asszonyok-lányok szemébe örömkönnyekek szöktek és a szívből jövő éljenzés percekig tartott.

Peidl Gyula fényes győzelmének a híre pillanatok alatt elterjedt a városban.

Mivel Petrik Antalnak az a kijelentése, amely szerint a választásoknál bizonyos hibák történtek és a választás megpeticionálásáról elterjedt hírek között nyilvánvaló az összefüggés, kérdést intéztünk dr.

Hozzájárult a közgyűlés a közigazgatási alkalmazottak státuszrendezéséhez.

Vita a reprezentációs illetményekről. — Gyér érdeklődés és tompa választási hangulat. — A közgyűlést csütörtökön folytatják.

A szerdai közgyűlés külső és belső képén egyaránt meglátszott, hogy választások idejét élik. Négy órakor még alig létezett egy-két bizottsági tag a teremben. A karzatok állandó közönsége is hiányzott, de később, amikor a státuszrendezés kérdése került tárgyalás alá, megjelent néhány érdekelt városi alkalmazott.

Negyedöt felé mégis csak összeverődik a földszinten is 30—35 ember. Kis csoportokban beszélgettek minden izgalom nélkül a választásról. A délből kihirdetett eredmény már nem is izgatja nagyon a lelkeket. Teleki Pál megválasztása szinte elvesztette már aktualitását is. Mindenki a II. kerület most már kétségtelen sorsa iránt érdeklődik. Azt találgatják, hogy itt mikor hirdetik ki az eredményt.

Amikor a tanács tagok élén bevonul a főispán és megnyitja a gyűlést, dr. Szeles József harsány hangon elkiáltja magát:

— Éljen Teleki.

Balogh Lajos, az agilis közgyűlési humorista föl pattant a helyéről és lelkesen megismétli a kiáltást. De utána dr. Szendrey Jenő tb. tanácsnok fölolvassa a polgármester havi jelentését, amiből megtudják a jelenlevők, hogy a múlt hónapban semmi rendkívüli eset nem történt, az egészségi állapotok normálisak, a népességi mozgalom megfelelő és a főpénztárban mindig van annyi aprópénz, amennyi kell. Ezeknek a tudomásulvétele után a főjegyző javaslatára egyhangulag megválasztják dr. Tóth Imrét az elhunyt dr. Rózsa László helyébe a tisztújítási kijelölt bizottság harmadik tagjává. Követ-

a státuszrendezés.

A karzat közönsége feszülten figyel. A bizottsági tagok pedig csendes szóval beszélgetnek, csak néha harsan föl Balogh Lajos zajos helyeslése.

Az előterjesztés megtétele után dr. Tóth Imre szól a kérdéshez: A

Bottka Sándor rendőrfőtanácsoshoz a terjesztett rémhírekre vonatkozólag. A rendőrfőtanácsos kérdésünkre a következőket mondotta:

— Eddig három esetről kaptam hivatalos jelentést. Ezek közül kettőben arról volt szó, hogy két halott nevében szavazott le valaki, a harmadikban pedig arról, hogy egy olyan ember helyett szavaztak, aki nem tartózkodott Szegeden. Azonnal megindítottam a nyomozást, amelynek során megállapítottuk, hogy

mind a három jelentés teljesen alaptalan.

Mindezideig több esetről jelentés nem érkezett a rendőrséghez.

Dr. Bottka Sándor rendőrfőtanácsos nyilatkozata nem kíván bővebb kommentálást.

tanács javaslatát helyesnek tartom és én is elfogadnám, de megvallom lelkiismeretfurdolást érzek.

— Helyes! — szól közbe egy városatyja, mire élénk derűtlenség támad a teremben.

Dr. Tóth Imre ezután javasolja, hogy a közgyűlés utasítsa a tanácsot a javaslat irásbefoglalására, mert szükséges, hogy minden bizottsági tag behatóan foglalkozhasson a fontos kérdéssel. Ezután a reprezentációs illetményekről beszél. Igazságtalannak tartja, hogy tisztviselő és tisztviselő között különbséget tegyenek. A belvárosi plébános, aki szintén a VI. fizetési osztályban van, 200 koronát kap reprezentációs költség címén. A főmérnök, a főszámvevő és az árvászéki elnök szintén reprezentál. Tehát indítványozza, hogy ők is kapják meg a reprezentációs illetményeket.

Magyar József azt indítványozza, hogy az altisztekre és a szolgákra is terjesszék ki a rendezést. Adják vissza a tanácsnak az indítványt, hogy a két kérdést együttesen terjessze a legközelebbi közgyűlés elé.

Wimmer Fülöp rámutat arra, hogy a tanácsi javaslat magába foglalja azokat az elveket, amelyek alapján a fizetési osztályba nem sorolt alkalmazottak fizetését is rendezni fogják. Dr. Tóth Imre indítványát szintén helytelennek tartja, mert az ellenkezik a szokásokkal. A kérdést különben szabályszerűen tárgyalta előbb a szervező és a pénzügyi bizottság, sőt még külön értekezlet is hívott össze a polgármester. Az indítványnak ahhoz a részéhez csatlakozik, amely a négy megnevezett főtisztviselő reprezentációs illetékére vonatkozik.

Taschler Endre főjegyző válaszol ezután a fölcsóválásokra. Kijelenti, hogy a kérdést alaposan előkészítették, emiatt nem érheti szemrehányás a tanácsot. A napirendről való levételt helytelennek tartja, mert ez a kérdés már március óta lóg az éhez, nyomorgó tisztviselők fölött. Az altisztek fizetésrendezését úgysem lehetne az alaprendelet értelmében együtt tárgyalni a státuszrendezéssel.

Ezután a reprezentációs illetékekről beszél. Kéri, hogy a tanács javaslatát fogadják el változatlanul, mert a főmérnök és a főszámvevő csak szakértő közege a város tanácsának,

Ismét magas árakat fizetek

brillians tárgyakért, arany, ezüst ékszerekért

FISCHER K., ékszerész

Károly-utca 14. szám, (Korzó-kávéház mellett.) Telefonszám 18-38.